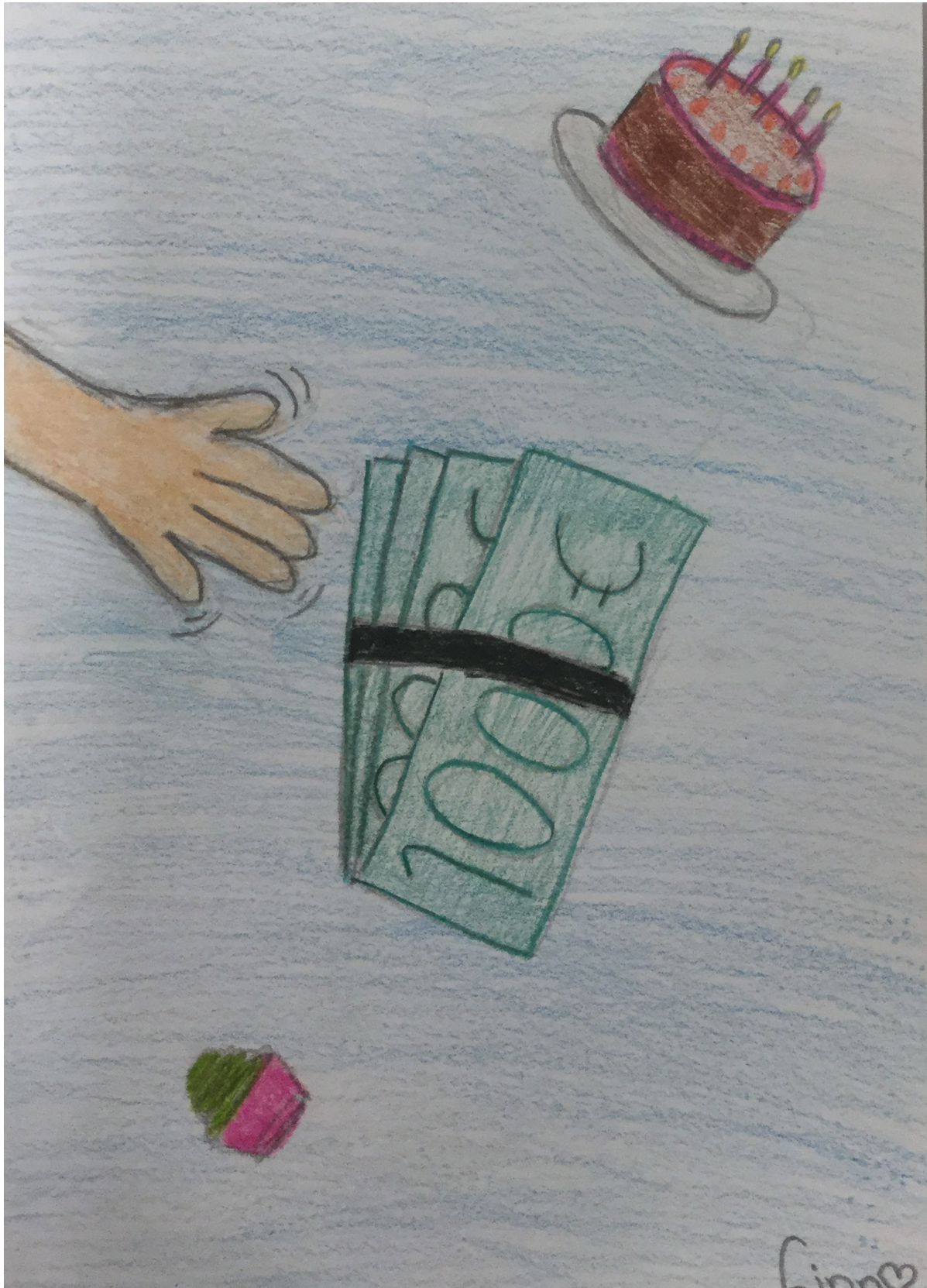
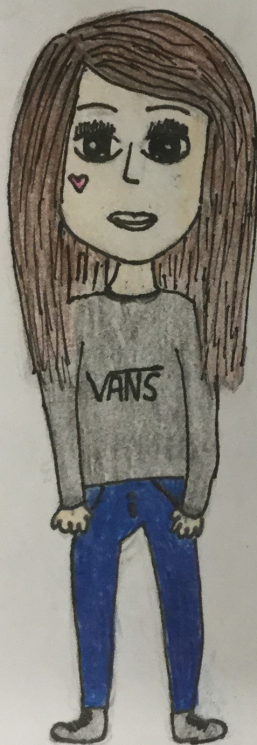


Mysteriet med Storstanscaféet

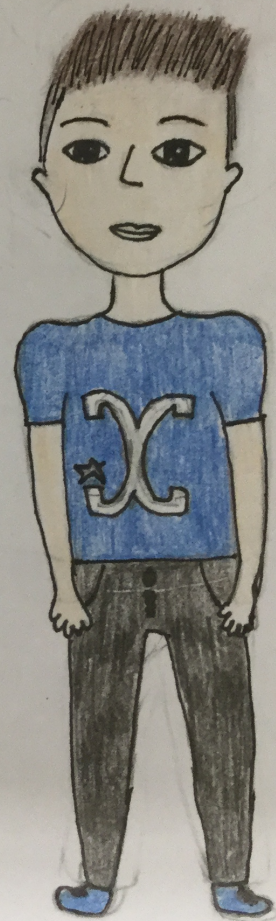


Det här är huvudpersonerna

Annabelle



Elias



Det här är en del av staden



Kapitel 1

Det var en solig morgon i augusti. Annabelle och Elias var i skolan. Annabelle och Elias är bästa vänner, de umgås nästan hela tiden. De kan prata om vad som helst. Båda två gillar att lösa mysterier. Idag hade de planerat att göra en detektivbyrå. De var inte riktigt säkra på vad den skulle heta. De funderar och pratar på modersmåls timmen. De bestämmer sig för att åka till Elias efter skolan.

Efter en stund hör de skolklockan ringa och de slutar skolan. De flyger upp från stolarna och rusar iväg ut i korridoren. De lägger snabbt på sig kläderna och lägger på sig skolväskan. Sedan springer de ut, ner för den branta trappan och på några sekunder är de framme vid sina cyklar. De tittar på varandra och fnittrade för de tyckte att det var pinsamt att ha på sig cykelhjälm. Annabelle sa:

- Man måste ju, så det är bara att lägga den på huvudet spänna fast knäppet och cykla iväg.

De cyklade jätte hårt för de ville så snabbt som möjligt börja planera detektivbyrån vid Elias. Efter ca 5 minuter ser man det gula huset. De svänger in på en kurvig grusväg och nu är de äntligen framme. De ställer cyklarna vid en cykelställning och tar av sig cykelhjälmar. Elias letar efter sin hemnyckel i väskan. Han gräver och gräver i väskan och börjar se lite orolig ut. Till sist hittar han den. Han pustar ut och låser upp dörren. När de kommer in tar de av sig ytterkläderna. Elias var hungrig så de åt lite mellanmål först.

- Nu kan vi äntligen börja med vår detektivbyrå, säger Annabelle.
- Ja äntligen, säger Elias.

Först planerar de att detektivbyrån ska heta superdeckarna. Sedan börjar de skriva information på lappar som de sedan ska sätta överallt i Bagarstan. Nu är klockan 6 och de har färdigt planerat allt. De tittar på varandra och ser nöjda ut.

Nu hade de bara tänkt chilla hela kvällen innan Annabelle skulle hem. Men plötsligt hör de att dörrklockan ringer. 😱

Kapitel 2

De öppnade dörren. Det var en FBI agent som hade sett deras informationslapp. Hon undrade om de ville åka på ett privat uppdrag. Elias såg på Annabelle med ett stort leende. Några sekunder senare hoppade de och skrek:

- JAA! Äntligen får vi ett uppdrag att lösa!
- Kom till Storstanscafé klockan 5 på eftermiddagen, om ni vill ha uppdraget, sa FBI agenten.
- JA! Såklart vill vi ha uppdraget, sa Elias.
- Okej, vad bra. Förresten, jag heter Louise.
- Det ska bli jätteroligt! Hejdå! sa Annabelle.
- Hejdå! sa Louise.

De hoppade och skrattade. De var så glada att de hade fått uppdraget.

- Vad tror du att vi ska få göra? sa Annabelle.
- Jag har ingen aning, svarade Elias.

Plötsligt ringer telefonen.

- Ja hej, sa Elias tveksamt.
- Hej, det är Annabelles mamma. Är Annabelle där?
- Jaa... det är hon, svarade Elias. Vill du prata med henne?
- Ja, svarade Annabelles mamma.
- Tjenare mammsen, vad vill du? Jag tänker inte komma hem bara så du vet, sa Annabelle.
- Nej, jag tänkte bara fråga om du vill sova över vid Elias för det regnar jätte mycket där ute och det skulle inte vara så kul att cykla hem i ösregn, säger Annabelles mamma.
- JAA! Det vill jag! Vi ska bara fråga Elias föräldrar om det går, jag ringer upp senare så säger jag om det går eller inte. Hejdå! sa Annabelle.
- Hejdå! fortsätter Annabelles mamma.

Nu springer de från Elias rum, genom korridoren och ända fram till vardagsrummet där Elias mamma och pappa sitter och kollar på tv.

- Mamma går det att Annabelle sover över hos oss för det är ju ändå fredag idag?

- Ja självklart, svarade Elias mamma.

- Jää! skrek båda två.

Nu springer de tillbaka till Elias rum och ringer upp Annabelles mamma på en gång.

- Ja är det Annabelle? frågar Annabelles mamma.

- Jag fick sova över, fortsatte Annabelle utan att svara om det var hon eller inte.

- Okej, vad bra! Vi syns i morgon. God natt!

- God natt, svarade Annabelle.

De bäddade en madrass bredvid Elias säng. Sedan började de ställa sig mot sängen för klockan var jättemycket. Nu är klockan tolv och de sover djupt. 😴

Kapitel 3 ✍️

Elias vaknade av att han hörde fåglarna kvittra där ute. Strax efter vaknade Annabelle också.

- God morgon... gäspade Annabelle.
- God morgon, svarade Elias med en gäspning.

En timme senare har de stigit upp och de äter nu morgonmål. Klockan är nu 1 och de är så ivriga. De kan knappt vänta på att få cykla till Storstanscafé. Det känns som om klockan inte ens tickar.

Efter tre och en halv långa timmar är klockan äntligen halv 4 och de kan börja cykla iväg. De tar med sig penna och anteckningsblock. Nu lägger de på sig ytterkläderna och springer ut för att ta sina cyklar. De cyklar förvåntansfullt till caféet, och en halvtimme senare är de framme. De springer in i caféet flåsandes.

- Kolla! Där sitter hon, viskar Elias.
- Ja vi går dit, viskar Annabelle tillbaka.
- Hej! säger Annabelle när de kommit fram till henne.
- Hej! svarar Louise.

Elias hinner inte ens säga hej fören Louise börjar prata om uppdraget. De sitter ivrigt och lyssnar och hon pratar om att Storstanscaféet har blivit rånad och att de måste hjälpa Louise.

- Men ni får inte säga åt någon om det här lovar ni?
- Okej, svarar Annabelle svagt.
- Vi lovar, svarar Elias.
- Okej, så här gör vi jag tror att vi har fyra misstänkta Saga, Kristian, Ellen och Sune.
- Okej, varför tror du att det är dom? undrar Annabelle.

Saga arbetar där och har inte så mycket pengar.

Sune är avundsjuk på Saga för de har gjort slut och hon är nu ihop med någon annan.

Kristian tittar in varenda dag i samma fönster och samma tid inne i caféet.

Ellen tänker bara på pengar och de har hört talas om att hon har stulit från andra butiker.

- Hmm vem kan det vara, säger Elias. 🧐

Kapitel 4 🤔

Annabelle vaknar av att hon hör telefonen ringa.

- Jaaa.....svarar Annabelle med trött röst.
- Ja hej det är Louise, jag undrar om du och Elias kan komma och spana lite i Storstanscaféet.
- Men hur ska vi göra det, inte kan vi ju bara gå in dit och säga "Hej vi ska spana lite". De kommer ju undra vad tusan vi håller på med då, svarar Annabelle förvånat.
- Men jag har ju "anställt" er till att tvätta fönster där, men i själva verket ska ni spana då.
- Ahaa...okej visst, när ska vi komma?
- Kom klockan 12 utanför storstanscaféet, ni börjar halv 1. Hejdå.
- Okej vi kommer. Hejdå.

Nu ringer Annabelle till Elias och säger att de ska och spana. Klockan är nu 12 och de är vid Storstanscaféet. Louise säger att det enda ni behöver tänka på är att skriva upp allt som ni tycker ser lite konstigt ut.

- Okej, svarar Annabelle och Elias på samma gång.
- Hej det var väl ni som skulle arbeta här, svarade Sofia med en låg röst.
- Jo det stämmer, svarar Annabelle försiktigt.
- Är du ledsen? frågar Elias försiktigt.
- Kanske lite, svarar Sofia med en snyftning.
- Ni får börja jobba nu. Jag är ganska upptagen, svarar Sofia medans hon torkar bort tårarna.
- Okej jag börjar med att tvätta fönstren, svarar Annabelle med en ynkelig röst.
- Jag kan göra en intervju med kunderna till min tidning, svarar Elias.
- Okej säg till om ni behöver mej, svarar Sofia.

Nu går de iväg till ett hörn där ingen kan höra dom.

- Nu tar vi fast tjuven! Hon ska inte behöva vara ledsen över att någon har stulit pengar från caféet och att hon kanske får sparken, hon är ju redan tillräckligt fattig, svarar Elias med en ilsken viskning.

- Ja nu kör vi, svarar Annabelle.

Nu tvättar Annabelle fönstren.

- Jag ser inget konstigt ännu, svarade Annabelle i walkie talkien.

- Okej, viskade Elias.

Elias går runt och fakefilmade men ser och hör inget konstigt. Men mitt i det hela knackar en äldre dam på hans axel och frågar:

- Varför går du runt och fake filmar, du har ju inte ens på kameran?

Elias blir iskall och vet inte vad han ska svara.

Kapitel 5 🕵️

- Eeh...å nej den måste ha stängt av sig, fortsätter Elias med en skakig röst.
- Du borde kolla lite extra att du filmar om du ska intervjua någon.
- Ja...jag ska börja kolla, säger Elias och börjar bli röd om kinderna.

Han går med raska steg bort från den arga tanten. Först nu ser Annabelle Elias och märker att någonting är fel.

- Vad är det? viskar Annabelle till Elias.
- Jag blev nästan upptäckt av en tant att jag fakeintervjuade, viskar Elias tillbaks.
- Å nej du måste vara försiktigare, sa Annabelle.
- Jaa...hmm...jag vet, säger Elias.
- Jag tror att jag ser Kristian för jag ser en yngre man titta in i ett fönster, viskade Annabelle i walkie talkien.
- Vart tittar han? svarar Elias misstänksamt.
- Han tittar på en yngre dam, svarar Annabelle medans hon skriver i anteckningsblocket.
- Okej, skriv ner allt du tycker är misstänksamt, svarar Elias.
- Ja jag ska göra det, svarar Annabelle.

Sedan händer det inte så mycket på en halv timme. Men mitt i det hela hör Elias buller från taket han går ut och kollar. Där ser han Saga och Ellen som smyger in till chefens kontor genom en fönsterlucka. Han blir förskräckt och skriver ner det i anteckningsblocket. Sedan viskar han i walkie talkien att dom är uppe på taket och försöker ta sig in i chefens kontor och att han nu ska smyga efter dom.

- Okej, jätte bra.. men var försiktig, viskade Annabelle tillbaka.
- Ja det ska jag, viskar Elias tillbaka.

Han klättrar försiktig upp på en stege och sedan går han ljudlöst till den öppna fönsterluckan. Han ser dom rota i skrivbordslådorna men dom hittar inget och då

går de vidare smygande in mot lagret där dom förvarar alla kakor och kex. Nu kan han smygga in genom fönsterluckan och sedan kryper han in ljudlöst och går fram till dörren som står på glänt. Där står han och spanar vad dom håller på med medans han skriver ner i anteckningsblocket allt vad han ser. Han undrar vad dom letar efter. Nu hör de fotsteg och dom kommer närmare och närmare. Elias springer till chefens kontor och klättrade ut genom fönsterluckan och hann precis ut. Hans hjärta bultade jättefort och han var helt skakis. Dock visste han inte vart flickorna sprang, men de kunde ju inte ha blivit upptäckta för då skulle det ju höras att chefen pratar. Nu går Elias in i caféet för att lugna sig.

- Hur gick det? viskade Annabelle.

- Bra, jag tror att jag vet vem tjuven är, säger Elias.

- Är det sant? Det är ju helt otroligt vi kommer ju bli kända och Sofia får inte sparken och tjuven blir fast. Bra gjort Elias! svarar Annabelle med en hög viskning.

- Vi slutar nu, kom vi går och berättar för Sofia vem som är tjuven, säger Elias.

- Ja kom nu går vi, säger Annabelle .

De går fram till Sofia och berättar att de har spanat hela dagen och inte alls jobbat.

- Vi tror att vi vet vem tjuven är, fortsätter Elias.

- Va, det är ju helt otroligt... Vem är det? säger Sofia förvånad.

- Tjuven är Kristian, säger Elias.

- Va? Är det sant jag hade räknat ut honom helt, fortsätter Annabelle.

- Men det är ju helt otroligt nu kommer jag ju inte få sparken...men hur vet du att det var han? frågar Sofia fundersamt.

- Jo såhär är det, Kristian tittar in varje dag samma tid inne i caféet, och varför gör han det? Jo han kollar på Sofia som han låtsas tycka om. Kristian kollar på henne så att han ska få all uppmärksamhet så att det tar längre innan hon går ner dit där dom lagrar kakor och kexen. Varför går Sofia ner i lagret? Jo för det

är där man går ut snabbast så att hon kan möta lastbilen som kommer. Där måste hon ju ta in alla lådor med kakor och kex in till lagret, berättar Elias.

- Men varför vill dom gå ner dit då? frågar Sofia.

- Jo när lastbilen kommer måste ju chefen gå och ta emot pappren som han får. Det är då dom har chansen för jag insåg när jag hade så bråttom ut såg jag en tavla som var lite sned där såg jag att de gömde sig ett hemligt kassavalv. Det är där pengarna är som Sune, Kristian och Ellen har tagit och nu är dom på jakt efter mer pengar.

-Så Kristian har aldrig enns gillat mig, snyftar Sofia.

-Tyvärr så är det sant, säger Elias försiktigt.

-Jag beklagar, men det är väl på tiden att vi gör någonting åt det då, utbrister Annabelle.

-Ja kom nu går vi och berättar för polisen, säger Sofia.

Nu hoppar dom in i bilen och åker raka vägen mot polisstationen. De berättar för polisen och de smider en plan så att tjuvarna ska åka fast. Efter en timme har de färdigt planerat allt. De tittar på varandra och ser nöjda ut.

Dagen efter gick Sofia, Annabelle, Elias och en hel del poliser till Storstanscaféet. Nu påbörjar de planen. Dom ser hur Kristian tittar in i fönstret och letar efter Sofia. Då springer poliserna och tar fast honom. Det går lätt som en plätt. Dom sätter in Kristian i polisbilen med handbojor på.

-Vad har jag gjort? frågar Kristian oskyldigt.

-Ja det borde du nog veta, ropar Sofia

Dom lämnar Kristian i bilen med en vakt som kan övervaka honom. Nu ska de ta fast Saga och Ellen som befinner sig nere i källaren. Två poliser går och stänger igen dörrarna så att dom inte kan smita ut. Dom andra går ner till den andra dörren.

Fyra poliser greppar tag i flickorna och för dom till polisbilen på en gång. Dom ser jätteförvånade ut och går motvilligt mot polisbilen. Dom kör tjuvarna raka vägen mot polis stationen där dom sedan ska gå på förhör. En timme senare

sitter Annabelle och Elias fortfarande vid polis stationen och väntar för polisen hade någonting viktigt att säga.

-Äntligen kommer du, säger Elias.

-Ja förlåt att det tog sådan tid, säger polisen.

-I alla fall här får ni en liten belöning, säger polisen.

-Va 500€ tack så jätte jätte mycket, säger Annabelle och Elias på samma gång.

-Det är vi som ska tacka er ni har ju räddat hela stan från dom där tjuvarna.

-Ja det var inget vi vill bara hjälpa till, säger Annabelle.

-Men nu ska vi gå hem hejdå, säger Elias.

-Hejdå och ännu en gång ett jätte stort tack till er, säger polisen.

Nu har de kommit hem och de avslutar dagen med en bulle och saft.